

РЕШЕНИЕ

№ 2572

гр. София, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 17-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Р Н. К

при участието на секретаря А И. И.А
като разгледа докладваното от Р Н. К Административно наказателно дело № 20221110204472 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д, т. 1 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Б. Л. С. срещу Наказателно постановление (НП) № 22-4332-001308/18.02.2022 г. издадено от началник на сектор в отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 200 лева по чл. 179, ал.2, вр. Ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В подадената жалба се излагат съображения за незаконосъобразност на така наложеното наказание на жалбоподателя, тъй като посочената като нарушена разпоредба на чл. 6, т. 1 ЗДвП е бланкетна и в АУАН и НП не е посочена конкретната правна квалификация на нарушението, което грубо ограничава правото на защита на санкционираното лице. В жалбата се претендира съдът да отмени изцяло обжалваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят С., редовно призован чрез своя защитник, не се явява, но се представлява от неговия процесуален представител – адв. Д., който поддържа жалбата. В пледоарията си настоява, че НП е незаконосъобразно, тъй като в него не е посочена конкретната правна норма, която се твърди жалбоподателят да е нарушил.

Административнонаказващият орган – началник на сектор в отдел „Пътна полиция”, СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.01.2022 г. около 18:57 ч. в гр. , по бул. с посока на движение от ул. към бул. , жалбоподателят Б. С. управлявал МПС – лек автомобил марка „БМВ”, модел „530 Д” с рег. № собственост на друго физическо лице. В района на бул. Ц, малко след пътния възел на кв., въпреки наличната на пътното платно маркировка М15 /защрихована зона, забранена за

преминаване, която оформяла „остров“, разделящ пътното платно на булеварда с това на включващите се в него автомобили, идващи от кв. / жалбоподателят С. извършил маневра „завой надясно“, като пресякъл маркировката и навлязъл в дясната лента за движение, обособена единствено за включващите се автомобили, идващи от пътния възел Поради рязката си маневра, жалбоподателят отнел предимството и реализирал ПТП с попътно движещият се отдясно лек автомобил Ауди с рег. № управляван от св. Л.. В опит да избегне по-сериозен удар, св. Л. се отклонил надясно, автомобилът му се ударил в оградата на шоурума на Тойота, след което ударил паркиран наблизо автомобил, който се изместил и ударил съседен автомобил.

И двамата водачи останали на място до пристигането на патрул на ОПП СДВР, част от който бил и св. Й. С.. Последният установил самоличността на двамата водачи и обстоятелствата при ПТП, като лично възприел и щетите по автомобилите и пътната маркировка на мястото. Двамата водачи попълнили декларации, като св. С. съставил и протокол за ПТП и скица на ПТП, подписани от водачите без възражения.

Въз основа на лично възприетото от него и декларациите на двамата водачи, – младши автоконтролор при ОПП СДВР съставил на жалбоподателя С. АУАН № 575816/18.01.2022 г. за нарушение на чл. 6, т. 1, пр. 3 от ЗДвП за това, че водачът не е съобразил поведението си с пътната маркировка М15. Актът е съставен в присъствие на нарушителя и на свидетел при установяване на нарушението /св. С./, което се установява от положените от тях подписи. Жалбоподателят С. подписал акта и получил препис от него, без да изложи възражения.

Въз основа на така издадения АУАН и при пълна идентичност на описанието на нарушението и дадената му правна квалификация /но с посочване само на чл. 6, т.1 ЗДвП/, било издадено атакуваното наказателно постановление от началник на сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като на основание чл. 179, ал.2, в. ал.1, т. 5 от ЗДвП жалбоподателят бил санкциониран за нарушение на чл. 6, т. 1 от закона, за това, че при наличието на пътна маркировка М 15 я пресича предприемайки маневра „завой надясно“ и при навлизането си в дясната пътна лента реализира ПТП с попътно движещият се автомобил. По отношение на нарушението по чл. 6, ал. 1 от ЗДвП, то било описано и като несъобразяване на поведението на водача с пътните знаци и маркировка, от което последвало ПТП.

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 14.03.2022 г., за което обаче не са представени надлежни доказателства Жалбата срещу НП е подадена в ОПП СДВР на 25.03.2022 г.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. С. и Л., като и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Св. Л. лично е възприел нарушението от непосредствена близост, като детайлно разказва за преминаването на автомобила БМВ през маркировката М15 и за предприетата маневра от водача, който е навлязъл в дясната лента за движение и му е отнел предимството, при което е реализирано и процесното ПТП. Съдът се довери и на показанията на св. С., който е посетил мястото след инцидента и е установил щетите по автомобилите, взел е сведения от водачите относно механизма на ПТП и лично сее убедил каква е пътната маркировка. Св. С. е категоричен, че на мястото няма възможност за десен завои и не е налице маркировка с прекъсната линия между двете пътни ленти, като дясната е предназначена единствено за автомобилите, които се включват в движението по бул.. Поради липсата на спор между страните относно наличната пътна маркировка в участъка, която е отразена и в скицата към протокола за ПТП, подписан от жалбоподателя и двамата свидетели, съдът е приел за установено, че жалбоподателят е пресякъл маркировката М15 и

защрихования остров, разделящ пътните ленти, както и че за него не е бил разрешен завой надясно към локалното пътно платно.

От така събраните гласни и писмени доказателства се извежда ясна и последователна фактическа обстановка, която сочи на извършено от жалбоподателя нарушение на ЗДвП и вината му за настъпилото ПТП.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал.2 от ЗАНН 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно разпоредбите на ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, но при допуснати процесуални нарушения относно вмененото на жалбоподателя нарушение.

Следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона. Съгласно т. 2.1, вр. т. 1.3 на Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, лицата, заемащи длъжност „младши автоконтрольор” в ОПП-СДВР имат право да издават фишове и да съставят АУАН, а съгласно т. 3.6 наказателни постановления могат да бъдат издавани от началника на сектор АНД в отдел „Пътна полиция” в СДВР. Представената заповед от 28.10.2019 г. доказва именно тази заемана длъжност от издалата НП. В този смисъл актосъставителят и наказващият орган са материално компетентни да установят нарушението и да наложат за него административно наказание.

Съгласно чл. 6, т. 1 ЗДвП, участниците в движението са длъжни да съобразяват своето поведение с пътните знаци и пътната маркировка, като на още по-силно основание това задължение следва да се изпълнява от водачите на МПС. От гласните доказателства по делото несъмнено се установява, че при преминаването през пътния участък от жалбоподателя, той е следвало да се съобрази с поставената хоризонтална пътна маркировка М15, указващ, че му е забранено да се движи с ППС през защрихованата зона. Следователно, жалбоподателят, който е пресякъл зоната и е навлязъл рязко в дясната пътна лента през обозначена с пътна маркировка М15, забраняваща преминаването през нея на ППС, е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата. В случая е ирелевантно дали той е правил десен завой или друга маневра, доколкото значението на тази маркировка е за цялостна забрана за движение на ППС в означената част.

Но в случая е допуснато процесуално нарушение при квалифициране на нарушението по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, тъй като посочената квалификация е бланкетна и се явява непълна. Цитираната разпоредба предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Посочената непрецизност от страна на актосъставителя принципно не пречи издаването на наказателно постановление (при условията на чл.53 от ЗАНН), като същата подлежи на отстраняване посредством даване на точна правна квалификация от страна на наказващия орган при издаване на НП. Административнонаказващият орган обаче не само, че не е отстранил допуснатата от актосъставителя непрецизност, а на свой ред е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал.1 т.6 от ЗАНН, като при цитиране на

правната квалификация на нарушението се е задоволил единствено да посочи, че жалбоподателят е нарушил чл. 6, т.1 от ЗДвП. Действително, при словесното описание на нарушението е посочено с кой конкретен вид пътна маркировка не е съобразил поведението си жалбоподателя, но това е следвало да намери отражение и в дадената на нарушението правна квалификация.

Издавайки обжалваното НП, наказващият орган е приел, пресичането на маркировка М 15 представлява „несъобразяване с пътните знаци и маркировка“, в резултат на предприета маневра „десен завой“. Никъде в НП обаче не е посочено кой е нормативният акт и конкретният текст, който вменява забрана на участниците в движението да преминават през зона, маркирана с пътна маркировка М15. Разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП не посочва при какви пътни знаци или маркировка какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Тоест чл. 6, т.1 от ЗДвП се допълва от друга разпоредба – такава, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при различни по вид пътни маркировки. Разпоредбата на чл. 65, т. 6 от Правилника за прилагане на ЗДвП, изрично посочва какво е значението на пътна маркировка М 15 - „Коси успоредни линии“, а именно, че тя обозначава площ, забранена за движение на пътни превозни средства. Но това правило за поведение с императивен характер не е цитирано в АУАН или НП и нарушението му всъщност не е вменено на жалбоподателя.

Както вече беше посочено, в чл. 57, ал. 1 ЗАНН са изчерпателно изброени реквизитите на наказателното постановление, като в т. 6 е предвидено посочването на „законните разпоредби които са били нарушени виновно“. Като не е посочил конкретната норма въвеждаща забрана за водачите на ППС да се движат в обозначената площ с маркировка М 15, наказващият орган не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена. Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които той не е изпълнил. Санирането на нарушението на чл. 57, ал.1 т.6 от ЗАНН не е възможно на този етап от производството и има за последица единствено отмяна на обжалваното наказателно постановление, независимо от достигнатия извод за осъществено от жалбоподателя нарушение на правилата за движение по пътищата.

В този смисъл се явява безпредметно обсъждането на субективната страна на нарушението и индивидуализацията на наложеното на С. наказание.

На основание изложените съображения, съдът намери подадената жалба за основателна, като обжалваното НП следва да бъде отменено поради допуснати процесуални нарушения при квалифицирането на нарушението по чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Единствено в жалбата е изразена претенция за присъждане на разноски за адвокатска защита от страна на жалбоподателя, но такова искане не е отправено в хода на съдебните прения, като по делото не са представени и никакви доказателства за уговаряне или плащане на разноските, а е приложено единствено пълномощно за процесуалния представител. Поради това и съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал.2, т. 1, вр. ал. 3, т. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-001308/18.02.2022 г. издадено от началник на сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя Б. Л. С. на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 200 лева по чл. 179, ал.2, вр. Ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд -София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____